

Düşünmeliyiz!

Bu gezegen Üzerinde gelmiş geçmiş uygarlıklar arasında, bilimin İslam ülkelerinde en zayıf olduğu konusunda güümüzde her hangi bir kuşku yoktur. İçinde bulunduğumuz çağda, bir toplumun onurlu bir şekilde ayakta durması, doğrudan doğruya onun bilim ve teknolojiadaki gücüne dayandığına göre, bu zayıflığın tehlikeleri ne kadar vurgulansa azdır.

Prof.Dr.Muhammed Abdusselam

1979 yılı Nobel Fizik Ödüllü

Sayın Uluğ Çapar'ın iletisi için bir not:

Batılı oryantalistler, İslâm'ın altın çağını 8-12.yy olarak niteliyor.

İslâm'da bir reform olması gerektiğine inanan islm bilginlei var olagelmiştir; ama bu günlerde onların sesi gür çıkmıyor.

“İslamlığın erken dönemlerinden başlayarak, kadercilerle özgür iradenin savunucuları sonu gelmez tartışmaların içine düştüler. Aristoteles'in mantık kurallarıyla donanan ve aklın özgürlüğünü savunan "Kadariler" insanın, önünde duran bir çok seçenekten istediğini seçebileceğini, Kur'andaki bazı ayetlerle savunuyorlardı. Bu doktrin açıkca kaderciliğe karşıdır ve aynı zamanda politik içeriklidir. Çünkü, bu doktrin "zalim" nitelemesini yapıştırdıkları Emevi yönetiminin, toplumun kaderi imiş gibi kabul edilemeyeceği anlamını özünde taşıyordu. Bu olgu, adaletsizliğe karşı isyan hakkını içinde barındıran devrimci bir İslam anlayışıdır. Bu anlayışın karşısında "Cebriye" denilen bir mezhep oluştu. Aslında Cebriye üç ayrı mezhepten oluşur: Cahmiye, Naccariye ve Zirariye. Cebriye mezhebinin mensupları her olayın tanrının emriyle olduğuna inanan katı kadercilerdi. Emeviler, kendi egemenliklerini tehdit eder gördükleri için, özgür iradenin savunucuları olan Kadarilere büyük darbe indirdiler ve liderleri olan Ma'bed Cuhani'nin kafasını ucurdular. Büyük baskı altında kalmasına rağmen, Kadari doktrini ortadan kaldırılamadı, zamanla Mu'tezilecilik (sıra dışılık) hareketine dönüştü. Sekizinci yüzyılın başlarında Vasil İbn Ata Mu'tezilecilik okulunu kurdu. Cebriye mezhebinin katı köktencilğine karşı duran Mu'tezilecilik, İslamda inancla akli bağdaştırmayı amaçlayan bir doktrin olarak varlığını hep sürdürügelmiştir. Özellikle Abbasiler döneminde etkili oldular. Bu düşünce akımının kapsadığı alanların ne denli geniş ve özgür olduğunu gösteren aşağıdaki orneği vermek uygun olacaktır.

Mu'tezileci doktrin, mantığın vahiy kadar önemli olduğunu savunarak, akli bilgi ile vahyi bilgi'nin uyuşmazlık gösterdiği yerlerde, Ku'rana güncel yorum getirerek akli bilgiyi öne çıkaran pratikler geliştirmişti. Elbette karşı görüş, bu pratiği kutsal kitaba saygısızlık olarak yorumluyordu. Mu'tezile doktrini bunu şu zekice düşünceyle savuşturuyordu:

Ku'ran ezeli değildir, Tanrı tarafından yaratılmıştır. Eđer Ku'ran ezeli ise; yani onu Tanrı yaratmadıysa, ezeli Ku'anı yaratan başka bir Tanrı olmalıdır. Böyle olması Tanrı'nın birliğine aykırıdır. Bir başka dayanakları da şuydu: Ku'ran Musa'nın sözlerini içeriyor. Musa dünyevi bir yaratıktır. Ezelden gelen bir kitap, sonradan gelen birinin sözlerini nasıl içerebilir?

Günümüzde çoğu ilahiyatçının dillendirmeye cesaret edemeyeceği bu tartışmanın özünde yatan şey şudur:

- Mukaddes kitap ezeli değildir; o halde ayetler çağın koşullarına göre yorumlanabilir.”

.....

Galileo'dan özür dileme:

“9 Mayıs 1983 günü özel bir törende Papa II. John Paul Galileo'nun engizisyon mahkemesinde yargılanıp omur boyu evinde mahkum edilmesi için özür sayılan bir mesajı yayınlamıştır”

Arwin'den özür dileme:

“Darwin'i aforoz etmiş olan Anglikan kilisesi, onun doğumunun 200-üncü yılı bağlamında Eylül 2008 tarihinde bir mesaj yayınlayarak ondan özür diledi.”

Kaynak: İslam Ülkelerinde Bilimin Gerileyişi- T.Karaçay- [Kitabın mevcudu kalmamıştır.]